

(el mussol)

LENNON (IN MEMORIAM)

per Pau Riba

per favor, John, com és possible?
(com és possible?)
una sort incomprendible
t'ha lliurat absurda mort

ara digue'm, però, si tu:
orfe de tan antic i de tan antics destins;
nàufrag sobreviscut
a tan fantàstiques tragèdies;
pròfug d'un món absurd
i rescatat a les més sòrdides creences;
tu que has sigut pilot de la virtut
—genet de somnis—
i has sobrevolat distàncies i tendències
en les intempèries més disperses;
tu que has puntuat arters camins
amb sarcàstics hexagrames
i sàtires certeres

(ell ha volat columnes
i s'ha burlat d'atacs frontals;
ell ha violat les normes
i ha formalitzat un peu descalç;
ell ha formulat preguntes
perquè s'obris més d'un forat;
ell ha proferit sentències
però ha viscut assossegat);

ara digue'm tu, l'implacable,
conceptuador dividi
que has predit i has enyorat;
tu que has pensat i maginat
i has creat símbols tan àgils
de tan simples il·lusions
tot impulsant —de viva entranya—
congènites revolucions,
digue'm si mai,
enclavat en tan cabdals principis
i entregat a tan bragades comunions
—*imagine...*—,
no t'hauries vist, potser, cosit
a fi semblant?
digue'm si mai
—fos que fos lloant la broma—
tal mort no hauries, fins i tot,
pronosticat?

perquè una mort tan neta, com la teva,
una mort tan clara
i al temps que tan desimplicada
tan solcada de pronunciacions

l'ha d'haver dictaminada
el més pur toc d'un atzar
o el disegni inviolable
d'una fèrria —immaculada— volició

Lennon
deixa'm declinar, de cor en cor,
que tan curta vida i tan poca mort
hauran de ser, per sempre més,
enrecordades

perquè la teva mort
motriu (de nostàlgiques ressonàncies)
i matriu (d'esdevenidores renaixences)
és cabdal indici
de tot el 9 que és mort
per nodrir i amamentar la descendència;
i al temps que significa el darrer esclat
d'unes primeres llums
de prodigiosa ferverescència,
fa sentir que, actualment,
la cosa és nostra:
LE-NON-CRIST ha mort
en un encreuament
matemàtic i paradoxalment parabòlic
i perpetua el crònic dinamisme
d'abismals mecanismes
sempre en joc:
avatar seràs de ges eres
i per sempre recordat com
el capatàs
(et faran màrtir sublim
i et vestiran robes de sant)

perquè ens has parlat de déu
i de la mare;
ens has parlat de tu i de tot
i del que TOT podria ser;
ens has donat el que tenies
i has sigut germà de tots
en els inicis il·luminats
i si no tothom tingué la sort
de conèixer-te,
de tota manera, una mica
et coneixíem tots;
per tant sé que puc dir,
sense por d'equivocar-me,
que per molt que el temps
vulgui lacrar el seu pany,
perduraràs en la memòria com
John Lennon. el més galant!